

A rezonancia törvénye, más nevein az affinitás, a szink...

Article URL

www.asztrologia.ro/

Author

Dénes Mária

Published: October 24, 2018, 6:22 am

Dénes Albert Ez a második metafizikai, vagyis egyetemes törvény. Vibrációs törvénynek, affinitás törvénynek is szokták nevezni. Az első törvényből kizvetlenül kizvetkezik. Az első törvény az imagináció törvénye volt, amelynek lényege abban áll, hogy mi, földi emberek nem csak teremtett lények vagyunk, hanem a lényünk kizpontiában állunk kizpzeletünkkel, imaginációnkkal teremtünk is. Természetesen nem úgy kell érteni, hogy most nekiállok és teremtek egy fát, vagy valamely más tárgyat, vagy az annyira hirtelt pnt. Teremtői kizpessgünk megnyilvánulásait úgy kell érteni, hogy az összes állapotaink, lehetőségeink, eseménybeli intervallumainknak szummájait, összesgöt mi teremtjük meg, még akkor is, ha ez annyira hihetetlennek tűnik. Kélső és belső valóságkonceptciónk, vagyis a kizt valóság törvénytelen és metafizikátlan elkélt n-táse odáig vezetett, hogy egy kélső objektív valóságunk vlt állapot kiszolgáltatottjaitól kizk meg letünk. Pedig, ha egy kicsit is belegondolunk, a hátr kélső és belső kiztt nem is olyan nyilvánvaló. Amiért valami a búrunk alatt van, nem biztos még, hogy kizrág a belső valóság kizrbe tartozik és a világpunk, amely visszanz ké-vélt ránk sem sorolhat kizrágosan a kélső valóság tartományba. Hátr természetesen vannak. Azonban ezek sokkal finomabb egységkapcsolatokban vannak jelen, hiszen, ha léteznek hátr, akkor azok a tartalmak, amelyek egy-egy hátron belül vannak, kapcsolatba kell lépniük a más hátr által "kizbefogott" tartalmakkal. Nincs olyan a létezésben, hogy valami abszolút hátr kizrtan, mint kiznmagában létező kizrt rendszer létezen.

Törvényünk rá most azonban a rezonancia törvénye. Amint mondtam, értam, az imagináció törvényéből ez kizvetlen kizvetkezik. Amit imaginációnkkal teremtünk, az megjelenik a valóságban. A valóság az első kizrt, amelyben megjelenik, hogy mi is volt, helyesebben, mi van az imaginációnkban. Az előbb letraktál kizvetkezik, a valóságon kélsőt éppen úgy kell érteni, mint belsőt. Tehát pszichés, lelki, érzelmi állapotaink éppen úgy a valóságot jelentik, mint a kizrt lezajló konkrét események. Mindezek mind az imaginációnkban szrmaznak. Ha rossz, zavaros állapotok vesznek kizrt, ha érzelmeink csaponganak vagy éppen bñultak, mind a személyes imaginációnk valóságteremtésnek tekinthet. Tehát, a rezonancia első sorban arra vonatkozik, hogy amilyen kizppel rendelkezünk az imaginációnkban, olyan valósággal lépünk rezonanciába, olyan állapotokkal vibrálunk, rezgünk, létezőnk egyélt, ami a kizp szellemi lényegnek megfelel. Nagyon fontos ezt tudni. Mert imaginációnk megszaktás nalkélt mákzdik és teremt, akiz tudunk erről nappali, ébrenléti, megszokott tudatunkkal, akiz nem. A kélső és belső valóságban állandó kizpáramlás folyik és ami a személyes imaginációnkban megfogán, azt az imagináció a kizpnek megfelelően

val³s³g³; alak³-tja ³t, realiz³lja.

Minden ember rendelkezik imagin³ci³val. Teh³, minden ember a maga m³d³ tudatosan vagy tudattalanul teremt. Amit teremt, az a val³s³g. Nyilv³nval³, hogy a tudatos³g, valamint a tudattalans³g k³l³z³ fokain vagyunk, ³-gy elt³r³ az a val³s³gn³-v³ is, amelyeken megnyilv³nulunk. A hasonl³, egym³shoz k³z³ vagy ³ppen azonos val³s³gn³-v³k kapcsolatba l³pn³ egym³ssal, mert nagyj³b³ egyforma rezg³sben vannak. Ezzel magyar³zhat³ az emberk³zti kapcsolatok alakul³sa, a tal³lkoz³sok, az ³j kapcsolatok l³trej³tte stb.

Az ember ³lland³an nincsen ugyanazon a hull³mhosszon, vagyis imagin³ci³s tev³kenys³ge ingadoz³sai miatt v³ltoz³ a val³s³g is. Biztos, hogy azokban az id³szakokban, amikor gondjai vannak ³s t³bbet forgat mag³ban a gondjaival kapcsolatos negat³-v k³peket, az ezekhez t³rs³-tott ³rzelmi ³t³l³sekkel egy³tt, ilyenkor t³bbsz³r hall rossz esem³nyekr³l, vagy tal³lkozik egy³ltal³n nem kedves ismer³useivel, vagy keveredik olyan f³re³rt³sekbe, amelyek m³r ³nmagukban ³rtelmetlenek. Ilyenkor tiszt³-tani kell az imagin³ci³t. P³ld³ul, lehet napl³zni, ahol az ember alaposan ki³-rja mag³b³ az ³sszes aggodalmait, f³lelmeit, negat³-v k³pzeteit stb. M³sfel³ul er³-teni kell azt a k³pet, amely az illet³ probl³m³nak, gondnak a megold³s³t, felold³s³t jelenti. El kell k³pzelni a megfelel³u, legjobb felold³s³t az illet³ probl³m³nak ³s azt is meg kell pr³b³lni, hogy ³rezz³l³ azokat az ³rz³eket, amelyek a sikeres felold³ssal egy³tt j³rnak. Vagyis, r³viden, neh³z helyzeteinkben ne hagyjuk, hogy az imagin³ci³ban elhatalmasodjanak a romb³k³pek, hanem tudatosan arra fel³ ir³ny³-tsuk a m³k³d³s³ot, amely a legjobb, leg³rtelmesebb felold³st foglalja mag³ban.

Maga a rezonancia t³rv³nye m³g sokkal m³gikusabb, mint maga a m³gia t³rv³nye, de legal³bb is sokkal ink³bb soksz³en var³zslatos. A mir³kulum. Mint teremt³uk t³kr³z³ud³nk abban a val³s³gban, amit mi teremtett³nk. Hi³ba mondja a mag³t realist³nak mond³ ³ll³sfoglal³s³ ember, hogy teremt³s ide vagy oda, de van egy fajta stabil val³s³g, amit mint sz³munkra adott val³s³got kell tudom³sul vegy³nk. Igaza van. Nincs ami³rt k³l³n f³radozzon ennek az igazs³gnak a hangs³lyoz³s³n, mert ezt mindenki nagyon j³ tudja. A probl³ma ³s egyben a k³rd³s nem is itt tev³dik fel. A k³rd³s ³s probl³ma ott tev³dik fel, hogy ezt a sz³munkra adott val³s³got, alapval³s³got hogyan l³tjuk, hogyan fogjuk fel ³s mit kezd³nk vele, de m³g ink³bb mit kezd³nk magunkkal ebben a val³s³gban? Egy l³nyegesebb val³s³g k³rd³se ³s probl³m³ja mer³l fel benn³nk. Mert nagyon j³ l³tjuk, hogy itt vagyunk egy fajta, viszonylagosan stabilnak t³nk³ val³s³gban ³s az is felt³nkhet esetleg, hogy ez a val³s³g egyik oldala ³ppen olyan makacs, mint amilyen ill³kony a m³sik oldala.

Az teh³, hogy egy metafizik³val vagy szellemi megismer³ssel foglalkoz³ ember nem ismeri el a f³ldi, konkr³ot val³s³got, arr³l sz³ sincs. Elismeri, de nem ³ll meg itt, mert nem lehet itt meg ³llni. Vagyis meg lehet ³llni, de olyan k³vetkezm³nyekkel, amelyek a megragadt, lefulladt, ki³gett val³s³gl³t³s k³vetkezm³nyei. A f³ldi, ³ssz³bben felfoghat³ val³s³gk³pet fel kell fogni, el kell ismerni, mint olyant, tudom³sul kell venni, de nem lehet itt meg³llni, itt letapadni, mert ez az emberi l³ny legegységesebb k³pess³g³r³l val³ lemond³st, a megismer³sr³l val³ lemond³st jelenten³. ³gy is fogalmazhatunk, hogy aki itt leragad, teh³ a tov³bbi megismer³sr³l lemond, az emberi mivolt³r³l mond le. A t³rt³net folyam³n t³megezen ³s halmozottan fordult el³ az ilyesmi, s hogy az egyetemes megismer³s k³pess³g³r³l lemondott embereknek milyen val³s³got siker³l³ megteremteni, gondolom, arr³l nem kell k³l³n³sebben besz³molni. Mindenki tudattalanj³ban ott van a mai napig is, az a sok s³t³ot, ³rtelmetlen szenved³s, amit ³nmagunknak ³s m³soknak okoztunk. Azt hiszem, hogy B³hm³ot id³zi Hamvas B³la, amikor ³-rja, hogy az ember tudatlans³g³b³, szellemtelens³g³b³l annyi szenved³s keletkezett, hogy ha a f³k ³-r³toll³, a tengerek tint³v³ ³s az ³g pap³-rr³ v³ltozna, akkor sem lehetne le³-rni ezt a sok szenved³st.

Ma, amikor az imagináció fontosságát kezdik belátni, de sajnos metafizikai látnyegöt annál kevésbé, az értelmetlen szenvedésekkel teli valóságunk egy egészen új korszakba lépünk. Persze, ez nem kártevő, az nem determináció, szerényen kikerülhetetlen, az egyes ember tudatosságát félve, hogy mivel rezonál, vagyis, hogy milyen valóságot formál meg magában az maga kártevő. Az imagináció fontosságára rájártunk az az ember, aki minden hatni akar ember, vagy intőző vagy árdekszoport ezt veszi alapul. Arra is rájártunk, hogy kártevő a szuggesztív az, amely az imagináció leginkább lázba hozza, aktiválja. Gondolom, nem kell példának felhoznom azt a reklámpó reklámszerveg reklámingang példát, amelyek, mint imaginatív-szuggesztív impulzusok ársztanak el bennünket ársi intenzívással az mennyiséggel. Nem vagyok egyáltalán biztos ebben, de feltételezem, hogy az embereknek már kezdett kialakulni egy bizonyos imagináció vödekezé rendszer, amely legalább rözben kiszári a szuggesztív tapintatlan betolakodást az öletöbe. Lehet, töl optimista vagyok. Remélem, mégsem. Azonban itt nem a remény, vagy az optimizmus, ami a örvad, hanem a leginkább megtisztított metafizikai tudás az tudatosság, vagyis hogy kóress tudjuk-teni magunkat arra, hogy lássuk a valóság látnyegi alapjait az szeszéggöseit. A valóságvarácsolásnak csak egy példát említtem a reklámok kapcsán. Nem szabad elfelejteni, hogy a hatalmi apparátus ugyancsak imagináció manipulatív módszereket használ fel, amelynek célja az emberek minél akadálytalanabb módon való irányítást, irányítást. Lehet, töl annak e gondolatok, mintha egy áldósi mániában szenvedő elmebeteg tóbszórtá sen megtervezett elmőjőböl származónak, aki szociopátiás kópzeteit kivetíti egyes hatalomgyakorló intőzőnyekre. Az biztos, hogy nem is tanácsos ilyen gondolatok mellett tölsgosan sokat elidőzni, mert az ilyen gondolatoknak, kópeknek, kózeteknek, s a hozzájáruló harag- az főelem öröznek ugyancsak teremté ereje, valóságformálást hatása van! Előg, ha az ember egyszer megvilágítja a jelensögeket, aztán folytatja a szemölyes öletötjét, vözi a feladatait legjobb tudása az lelkiismerete szerint.

Metafizikailag elsörendő szabály, hogy amikor az ember nehöz helyzetekbe kerül, akkor abból induljon ki, hogy az egészes helyzetet ő maga okozta, ő maga teremtette meg. Ez a jelenlegi, nehöz kártevőlmönyekkel terhelt valóság az ő imaginációjának tölkre, amelyet lát az őtöl egyben. Persze, ebben a magára vállalásban semmiféle ánvád, bántudat, ánmarcangolás, mártkodás nem szabad, hogy legyen, mert nem ez a látnyeg. A látnyeg az, hogy ebben a felvállalásban, miszerint töl tekintem a nehöz, nem kávnatos helyzetemet, hogy akarva-akaratlanul azt ön magam teremtettem meg, lehetősög nyálik arra, hogy a mályebb, látnyegesebb szeszéggöseket, a megoldási kulcsot vagy kulcsokat meglassam. Meglehet, hogy a nehöz helyzetem kialakulásában má sok is rözst vettek, de amög ön rájuk hártom a felelössöget, amög áukat hibáztatom, rájuk haragszom, addig a látnyeglátszó szempontjából vak maradok. Csak akkor nyálik meg a látnyeg látszó, ha az egészes helyzet töl fogom fel, mint valóságot, állapotot, amelyet ön teremtettem. Ezen az ön feltárlnak az imaginációmba megtapadt kópek, kózetek, gondolatok, amelyek az illető helyzetet előidözök az ezeknek a feltársá az feloldás oldja meg igazán a helyzetet, teljesen az maradandóan. Amög felőletes megoldásokkal próbálok, példát, töl, hogy a nehöz helyzetört má sokat teszek felelössö, addig nem nyer feloldást az illető problöma. Mert, lehet, hogy a helyzettől való megmeneköl az megkännnyebbölt fellölegzősövel állök odöbb, miközben má sok nyakba sikerölt varnom a felelössöget, de azokat a zavaros tartalmakat, amelyek az illető helyzettel öki viszonyban állottak, tovább viszem magamban az, ahogy szokták mondani, csak idő félveggönye, hogy ez a zavar, nehözszög, problöma mikor jelenik meg ismét az öletemben.

A rezonancia tórvönyönek asztrológiai, alkö-miai megfelelösei, a Hold, illetve a szöci, vagyis az ödás mávelete. Az asztrológiai megfelelöben öthető a Hold idetartósa, hiszen ez az első valósággtöl, vagyis a teremtői kópzéletönek első, legkőzelebbi megjelenöse,

amit látnak és átélnek. Olyan modell ez, mint ahogy a Nap fényét visszatéríti a Hold. Az alkímia szócikkje így tartozik ide, hogy az egyetemes oldószert, vagyis ami a feloldandó tartalmakat fel tudja oldani, az nem más, mint a helyes választás szelleme, vagyis az igazságnak, a metafizikai létnek az a szelleme, amely átélte, átélte, és így a szellemben szülője, oldja mindazt, amit oldani kell.

Összegezve az eddigieket, mindaz, amit imaginációval, mint teremtések teremtése, nem áll meg az elmében, hanem megnyilvánul a belső világunk formájában, állapotaink minőségében, kapcsolatainkban stb. Ez a rezonancia. A második egyetemes törvény, amely az elsővel szembeállítva kiegészül. A harmadik törvény az analógia törvénye, amit a megfelelő törvénynek, vagy még a kompenzáció törvényének is neveznek. Az egyetemes törvények egymással kiegészülnek és egymással örökösek, mivel egy egységes egészet képeznek, amelyek csak az archaikus szellemtudományok bármelyike, az asztrológia, a színház, a kabbala stb. Fontos az, hogy következetesen vizsgáljunk ezen a megismerési úton és egy egységes egészet kapunk, amelyet elménkbe integrálhatunk.